

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1981 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 345

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1382

Συμμόρφωση τῆς Ἑλληνικῆς νομοθεσίας μὲ τὶς διατάξεις τῆς μὲ ἀριθμὸ 77/649/ΕΟΚ ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1977 γιὰ τὴν προσέγγιση τῶν νομοθεσιῶν τῶν κρατῶν-μελῶν ποὺ ἀφοροῦν στὸ ὀπτικὸ πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ τῶν ὀχημάτων μετὰ κινητῆρα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἔχοντας ὑπόψη :

1. Τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 945/79 γιὰ τὴν κύρωση τῆς συνθήκης προσχωρήσεως τῆς Ἑλλάδας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Οἰκονομικὴ Κοινότητα καὶ στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα Ἀτομικῆς Ἐνέργειας καθὼς καὶ τῆς συμφωνίας γιὰ τὴν προσχώρηση τῆς Ἑλλάδας στὴν Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα Ἄνθρακα καὶ Χάλυβα.

2. Τὴν μὲ ἀριθμὸ 77/649/ΕΟΚ ὁδηγία τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων.

3. Τὴν μὲ ἀριθμὸ 1237/1981 γνωμοδότηση τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, μὲ πρόταση τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Συγκοινωνιῶν, ἀποφασίζουμε :

Ἄρθρο 1.

Αὐτὸ τὸ Προεδρικὸ Διάταγμα ἀποσκοπεῖ στὴ συμμόρφωση τῆς Ἑλληνικῆς Νομοθεσίας μὲ τὶς διατάξεις τῆς μὲ ἀριθμὸ 77/649/ΕΟΚ ὁδηγίας τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων τῆς 27.9.1977, γιὰ τὴν προσέγγιση τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν-Μελῶν, ποὺ ἀφοροῦν στὸ ὀπτικὸ πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ τῶν ὀχημάτων μὲ κινητῆρα, ποὺ δημοσιεύθηκε στὴν Ἑλληνικὴ γλώσσα στὴν ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων (Εἰδικὴ ἔκδοση τῆς 31 Δεκεμβρίου 1980, Κατηγορία 13, Βιομηχανικὴ Πολιτική, τόμος 007, σελίδα 3).

Ἄρθρο 2.

Οἱ διατάξεις τοῦ διατάγματος αὐτοῦ ἀναφέρονται σὲ ὀχήματα μὲ κινητῆρα μεταφορᾶς ἐπιβατῶν, ποὺ διαθέτουν ὄχι περισσότερες ἀπὸ ὀκτὼ (8) θέσεις στὶς ὁποῖες θέσεις δὲν περιλαμβάνεται ἡ θέση τοῦ ὁδηγοῦ καὶ ποὺ προορίζονται νὰ κυκλοφοροῦν σὲ δρόμους, ποὺ ἔχουν τέσσερεις (4) τουλάχιστον τροχοὺς καὶ τὴ μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν κατασκευὴ ταχύτητα ποὺ περνάει τὰ 25 χιλιόμετρα τὴν ὥρα.

Ἄρθρο 3.

1. Μόλις ἀρχίσει νὰ ἰσχύει αὐτὸ τὸ διάταγμα δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἄρνηση χορηγήσεως ἐγκρίσεως ΕΟΚ ἢ ἐγκρίσεως ποὺ προβλέπεται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 84 τοῦ Κώδικα Ὁδικῆς Κυκλοφορίας ποὺ κυρώθηκε μὲ τὸ νόμο 614/77 γιὰ ὅσα ὀχήματα μνημονεύει τὸ προηγούμενο ἄρθρο 2, γιὰ λόγους ποὺ ἀναφέρονται στὸ ὀπτικὸ πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ αὐτῶν, ἐφόσο αὐτὸ πληροῖ ὅλους τοὺς ὅρους τῶν παραρτημάτων I,III καὶ IV τοῦ διατάγματος αὐτοῦ. Τοῦτο βεβαιώνεται μὲ πιστοποιητικὸ ποὺ ἔχει ἐκδοθεῖ ἀπὸ τὴν ἁρμόδια ἀρχὴ ἀπὸ ἕνα Κράτος μέλος. Προτοῦ ἐκδοθεῖ τὸ παραπάνω πιστοποιητικὸ γίνονται οἱ ἀπαραίτητοι ἔλεγχοι, δοκιμὲς καὶ μετρήσεις. Τὸ ἴδιο παραπάνω πιστοποιητικὸ συντάσσεται σύμφωνα μὲ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ παραρτήματος V τοῦ διατάγματος αὐτοῦ.

2. Ὅλα τὰ παραρτήματα ποὺ ἀναφέρονται στὴν προηγούμενη παράγραφο σὲ μετάφραση στὴν Ἑλληνικὴ γλώσσα προσαρτῶνται σὲ αὐτὸ τὸ διάταγμα σὰν ἀναπόσπαστα μέρη αὐτοῦ καὶ ἔχουν ὅπως παρακάτω :

Πίνακας Παραρτημάτων

(1) Οἱ τεχνικὲς προδιαγραφὲς τοῦ παραρτήματος τούτου ἀνταποκρίνονται σὲ ἀπαιτήσεις ἀνάλογες πρὸς ἐκεῖνες τοῦ σχεδίου κανονισμοῦ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΟΗΕ γιὰ τὴν Εὐρώπη ἐπὶ τοῦ θέματος. Ἔτσι διατηρήθηκαν οἱ ὑποδιαιρέσεις σὲ σημεῖα τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ. Ἂν ἕνα σημεῖο τοῦ κανονισμοῦ δὲν ἔχει ἀντίστοιχο στὰ παραρτήματα τῆς ὁδηγίας, ὁ ἀριθμός του ὑποδεικνύεται γιὰ ὑπενθύμιση ἐντὸς παρενθέσεων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΟΡΙΣΜΟΙ, ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΟΚ, ΕΓΚΡΙΣΗ ΕΟΚ, ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ, ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜΗΣ

1. ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

1.1. Ἡ παροῦσα ὁδηγία ἐφαρμόζεται στὸ ὀπτικὸ πεδίο τῶν ὁδηγῶν ὀχημάτων τῆς κατηγορίας Μ1 ποὺ ἐκτείνεται σὲ γωνία 180ο πρὸς τὰ ἐμπρός.

1.1.1. Σκοπεύει νὰ διασφαλίζει τὴν ὕπαρξη ἐπαρκοῦς ὀπτικοῦ πεδίου ἐφόσον τὸ ἀλεξίνεμο καὶ οἱ ὑπόλοιπες ὑάλινες ἐπιφάνειες εἶναι στεγνὲς καὶ καθαρές.

1.2. Οἱ προδιαγραφὲς τῆς παρούσης ὁδηγίας, ὅπως ἔχουν συνταχθεῖ, ἐφαρμόζονται στὰ ὀχήματα τῆς κατηγορίας Μ1, στὰ ὁποῖα ἡ θέση ὁδηγήσεως εὑρίσκεται ἀριστερά. Στὴν περίπτωση ὀχημάτων τῆς κατηγορίας Μ1, στὰ ὁποῖα ἡ θέση ὁδηγήσεως εὑρίσκεται δεξιά, οἱ προδιαγραφὲς αὐτὲς ἐφαρμόζονται mutatis mutandis διὰ τῆς στροφῆς τῶν καθοριζομένων κριτηρίων.

2. ΟΡΙΣΜΟΙ

(2.1.)

2.2. Τύπος ὀχήματος ὡς πρὸς τὸ ὀπτικὸ πεδίο
Ὡς «τύπος ὀχήματος ὡς πρὸς τὸ ὀπτικὸ πεδίο», νοοῦνται τὰ ὀχήματα τὰ ὁποῖα δὲν ἐμφανίζουν μεταξύ τους διαφορὲς ὡς πρὸς τὰ κάτωθι οὐσιώδη στοιχεῖα :

2.2.1. Τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ σχήματα καὶ διαρρυθμίσεις, τὰ ὁποῖα στὴν προσδιοριζομένη στὸ σημεῖο 1 ζώνη, δύνανται νὰ ἐπηρεάσουν τὴν ὁρατότητα.

2.2.2. τὰ σχήματα καὶ τὶς διαστάσεις τοῦ ἀλεξινέμου, καὶ τῆς τοποθετήσεώς του.

2.3. Τρισδιάστατο σύστημα ἀναφορᾶς
Ὡς «τρισδιάστατο σύστημα ἀναφορᾶς», νοεῖται ἕνα σύστημα ἀναφορᾶς τὸ ὁποῖο συνίσταται ἀπὸ ἕνα διαμῆκες κατακόρυφο ἐπίπεδο X-Z, ἕνα ὁριζόντιο ἐπίπεδο X-Y καὶ ἕνα κατακόρυφο ἐγκάρσιο ἐπίπεδο Y-Z (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 5) καὶ τὸ ὁποῖο χρησιμεύει γιὰ καθορισμὸ τῶν σχετικῶν ἀποστάσεων μεταξὺ τῆς προβλεπομένης θέσεως τῶν σημείων ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων καὶ τῆς πραγματικῆς τους θέσεως ἐπὶ τοῦ ὀχήματος. Ἡ μέθοδος διὰ τῆς ὁποίας καθίσταται δυνατὴ ἡ τοποθέτηση τοῦ ὀχήματος σὲ σχέση πρὸς τὰ τρία ἐπίπεδα ὑποδεικνύεται στὸ παράρτημα IV. Ὅλες οἱ συντεταγμένες ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἀρχὴ συντεταγμένων στὸ ἔδαφος πρέπει νὰ ὑπολογίζονται γιὰ ὄχημα ἕτοιμο πρὸς κυκλοφορία ὅπως ὁρίζεται στὸ σημεῖο 2.6 τοῦ παραρτήματος Ι τῆς ὁδηγίας 70/156/ΕΟΚ μὲ ἕνα ἐπιβάτη καθήμενο στὸ ἐμπρόσθιο κάθισμα ποὺ ἔχει μάζα 75 kg $\pm$ 1 %.

2.3.1. Τὰ ὀχήματα ποὺ εἶναι ἐξοπλισμένα μὲ ἀνάρτηση ποὺ ἐπιτρέπει τὴ ρύθμιση τῆς ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ ἐδάφους δοκιμάζονται μὲ τὶς κανονικὲς συνθῆκες χρήσεως ποὺ ἐξειδικεύονται ἀπὸ τὸν κατασκευαστή.

2.4. Ἀρχικὰ σημεῖα ἀναγνωρίσεως
Ὡς «ἀρχικὰ σημεῖα ἀναγνωρίσεως», νοοῦνται ὀπές, ἐπιφάνειες, σήματα καὶ σημεῖα προσδιορισμοῦ τοῦ ἁμαξώματος τοῦ ὀχήματος. Ὁ τύπος τοῦ χρησιμοποιουμένου σημείου ἀναγνωρίσεως καὶ ἡ θέση κάθε σημείου σὲ συντεταγμένες X, Y, καὶ Z τοῦ τρισδιαστάτου συστήματος ἀναφορᾶς, ὡς καὶ ἡ ἀπόστασή τους σὲ σχέση πρὸς ἕνα θεωρητικὸ ἐπίπεδο, ποὺ ἀναπαριστᾶ τὸ ἔδαφος, πρέπει νὰ ὑποδεικνύονται ἀπὸ τὸν κατασκευαστή. Τὰ σημεῖα αὐτὰ ἀναγνωρίσεως δύνανται νὰ εἶναι ἐκεῖνα ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴ συναρμολόγηση τοῦ ἁμαξώματος.

2.5. Γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου.
(βλ. παράρτημα III, σημεῖο 1.3).

2.6. Πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου.
(βλ. παράρτημα III, σημεῖο 1.4)

2.7. Προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου.
(βλ. παράρτημα III, σημεῖο 1.5).

2.8. Σημεῖα V
Ὡς «σημεῖα V», νοοῦνται τὰ σημεῖα τῶν ὁποίων ἡ θέση στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ θαλάμου ἐπιβατῶν, καθορίζεται ἀπὸ διαμήκη κατακόρυφα ἐπίπεδα, διερχόμενα ἐκ τῶν κέντρων τῶν ἀκροτάτων θέσεων καθημένων ἐπὶ τῆς ἐμπροσθίας σειρᾶς καθισμάτων καὶ ἐν ἀναφορᾶ πρὸς τὸ σημεῖο R καὶ τὴν προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν γιὰ τὴν ἐξακρίβωση τῆς πιστότητος πρὸς τὶς ἀπαιτήσεις τὶς σχετικὲς μὲ τὸ ὀπτικὸ πεδίο.

2.9. Σημεῖο R ἢ σημεῖο ἀναφορᾶς τῆς καθημένης θέσεως.
(βλ. παράρτημα III, σημεῖο 1.2).

2.10. Σημεῖο H
(βλ. παράρτημα III, σημεῖο 1.1).

2.11. Σημεῖα ἀναφορᾶς τοῦ ἀλεξινέμου.
Ὡς «σημεῖα ἀναφορᾶς τοῦ ἀλεξινέμου» νοοῦνται τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα κεῖνται στὴν τομὴ μετὰ τοῦ ἀλεξινέμου, πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἀκτινοειδῶς ἐκτεινομένων γραμμῶν ἀπὸ τῶν σημείων V μέχρι τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας τοῦ ἀλεξινέμου.

2.12. Διαφανὴς ἐπιφάνεια.
Ὡς «διαφανὴς ἐπιφάνεια», ἑνὸς ἀλεξινέμου ἢ ἄλλης ὑαλίνης ἐπιφανείας, νοεῖται τὸ τμῆμα τῆς ἐπιφανείας αὐτῆς, τῆς ὁποίας ὁ συντελεστὴς φωτεινῆς μεταδόσεως, μετρούμενος κάθετα πρὸς τὴν ἐπιφάνεια, εἶναι τουλάχιστον 70 %.

2.13. Σημεῖα P
Ὡς «σημεῖα P», νοοῦνται τὰ σημεῖα περὶ τὰ ὁποῖα περιστρέφεται ἡ κεφαλὴ τοῦ ὁδηγοῦ, ὅταν παρατηρεῖ ἀντικείμενα ἐπὶ ὁριζοντίου ἐπιπέδου εὑρισκομένου στὸ ὕψος τῶν ὀφθαλμῶν του.

2.14. Σημεῖα E
Ὡς «σημεῖα E», νοοῦνται τὰ σημεῖα ποὺ παριστοῦν τὸ κέντρο τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὁδηγοῦ καὶ τὰ ὁποῖα χρησιμεύουν στὸ νὰ προσδιορίζουν σὲ ποιὸ μέτρο οἱ ὀρθοστάτες A, καλύπτουν τὸ ὀπτικὸ πεδίο.

2.15. Ὀρθοστάτες A.
Ὡς «ὀρθοστάτες A», νοοῦνται ὅλα τὰ ὑποστηρίγματα τῆς ὀροφῆς τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται ἔμπροσθεν τοῦ ἐγκαρσίου κατακορύφου ἐπιπέδου, εὑρισκομένου σὲ 68 mm ἔμπροσθεν τῶν σημείων V, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐπὶ τῶν ὑποστηριγμάτων αὐτῶν τοποθετημένων ἢ προσηρμοσμένων ἀδιαφανῶν ἐξαρτημάτων, ὅπως στὰ πλαίσια τοῦ ἀλεξινέμου ἢ τὰ πλαίσια τῶν θυρῶν.

2.16. Εὗρος ὁριζοντίου ρυθμίσεως τοῦ καθίσματος.
Ὡς «εὗρος ὁριζοντίου ρυθμίσεως τοῦ καθίσματος», νοεῖται τὸ εὗρος τῶν κανονικῶν θέσεων ὁδηγήσεως οἱ ὁποῖες προβλέπονται ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ γιὰ τὴ ρύθμιση τοῦ καθίσματος τοῦ ὁδηγοῦ κατὰ τὴν κατεύθυνση τοῦ ἄξονα X (βλ. σημεῖο 2.3).

2.17. Συμπληρωματικὸ εὗρος μετατοπίσεως τοῦ καθίσματος.
Ὡς «συμπληρωματικὸ εὗρος μετατοπίσεως τοῦ καθίσματος», νοεῖται τὸ προβλεπόμενο ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ εὗρος, γιὰ τὴν μετατόπιση τοῦ καθίσματος κατὰ τὴν κατεύθυνση τοῦ ἄξονα X (βλ. σημεῖο 2.3), πέραν τοῦ εὕρους τῶν προβλεπομένων στὸ σημεῖο 2.16 κανονικῶν θέσεων ὁδηγήσεως καὶ χρησιμοποιουμένων κατὰ τὴν μετατροπὴ τοῦ καθίσματος σὲ κλίνες, ἢ πρὸς διευκόλυνση τῆς εἰσόδου στὸ ὄχημα.

(2.18.)

3. ΑΙΤΗΣΗ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΟΚ

3.1. Ἡ αἴτηση ἐγκρίσεως ΕΟΚ ἑνὸς τύπου ὀχήματος, ὡς πρὸς τὸ ὀπτικὸ πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ, πρέπει νὰ ὑποβληθεῖ ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ τοῦ ὀχήματος ἢ τὸν ἐντολοδόχο του.

3.2. Πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἔγγραφα ποὺ ἀναφέρονται κατωτέρω, σὲ τρία ἀντίτυπα, καὶ ἀπὸ τὶς ἀκόλουθες πληροφορίες :

3.2.1. περιγραφὴ τοῦ ὀχήματος ἀπὸ τὴν ἄποψη τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων στὸ σημεῖο 2.2 κριτηρίων, συνοδευομένη ἀπὸ σχέδια μὲ διαστάσεις καί, εἴτε ἀπὸ μία φωτογραφία, εἴτε ἀπὸ μία ἀναπεταμένη ἄποψη τοῦ θαλάμου ἐπιβατῶν. Οἱ ἀριθμοὶ καὶ ἢ τὰ σύμβολα τὰ ὁποῖα προσδιορίζουν τὸν τύπο τοῦ ὀχήματος πρέπει νὰ ὁρίζονται ἐπακριβῶς,

3.2.2. ἐπαρκῶς λεπτομερεῖς πληροφορίες περὶ τῶν ἀρχικῶν σημείων ἀναγνωρίσεως ἔτσι ὥστε νὰ καθίσταται δυνατὸς ὁ προσδιορισμός τους καὶ ἡ ἐξακρίβωση τῆς θέσεως κάθε ἑνὸς ἀπὸ αὐτὰ σὲ σχέση πρὸς τὰ ὑπόλοιπα καὶ τὸ σημεῖο R.

3.3. Πρέπει νὰ ὑποβληθεῖ στὴν τεχνικὴ ὑπηρεσία ποὺ εἶναι ἐπιφορτισμένη μὲ τὴ διενέργεια τῶν δοκιμῶν ἐγκρίσεως ἕνα ὄχημα ἀντιπροσωπευτικὸ τοῦ πρὸς ἔγκριση τύπου ὀχήματος.

4. ΕΓΚΡΙΣΗ ΕΟΚ.

(4.1.)

(4.2.)

4.3. Ἕνα δελτίο σύμφωνο πρὸς τὸ ἐμφαινόμενο στὸ παράρτημα V ὑπόδειγμα, ἐπισυνάπτεται στὸ δελτίο ἐγκρίσεως ΕΟΚ.

(4.4.)-(4.4.1.)-(4.4.2.)

(4.5.)

(4.6.)

(4.7.)

(4.8.)

5. ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ

5.1. Ὀπτικὸ πεδίο ὁδηγοῦ.

5.1.1. Τὸ διαφανὲς τῆμα τοῦ ἀλεξινέμου πρέπει νὰ περιλαμβάνει τουλάχιστον τὰ σημεῖα ἀναφορᾶς τοῦ ἀλεξινέμου, ἤτοι :

5.1.1.1. ἕνα «ὁριζόντιο σημεῖο ἀναφορᾶς» ποὺ εὑρίσκεται ἔμπροσθεν τοῦ V1 καὶ 17ο πρὸς τὰ ἀριστερὰ (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 1)

5.1.1.2. ἕνα «ἀνώτατο σημεῖο κατακορύφου ἀναφορᾶς», ποὺ εὑρίσκεται ἔμπροσθεν τοῦ V1 καὶ 7ο ὑπεράνω τῆς ὁριζοντίου. Ἐν τούτοις, μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1981, γωνία αὐτὴ περιορίζεται σὲ 5ο.

5.1.1.3. ἕνα «κατώτατο σημεῖο κατακορύφου ἀναφορᾶς» ποὺ εὑρίσκεται ἔμπροσθεν τοῦ V2 καὶ 5ο κάτωθι τῆς ὁριζοντίου

5.1.1.4. γιὰ νὰ ἐλεγχθεῖ ἡ πρὸς τὰ ἐμπρὸς ὁρατότης ἐπὶ τοῦ ἀντιθέτου ἡμίσεος τοῦ ἀλεξινέμου, λαμβάνονται τρία ἄλλα σημεῖα ἀναφορᾶς, συμμετρικὰ πρὸς τὰ σημεῖα ποὺ προσδιορίζονται στὰ σημεῖα 5.1.1.1 ἕως 5.1.1.3 σὲ σχέση πρὸς τὸ διάμηκες στὸ μέσο τοῦ ὀχήματος ἐπίπεδο.

5.1.2. Ἡ γωνία διοφθαλμικῆς παρεμποδίσεως κάθε ὀρθοστάτου Α, πρέπει νὰ μὴν ὑπερβαίνει στὸ ὕψος τῶν σημείων περιστροφῆς τῆς κεφαλῆς P1 καὶ P2 (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 2), τὶς κάτωθι τιμές :
7ο μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1981
6ο ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1981.

5.1.2.1. Ἡ γωνία διοφθαλμικῆς παρεμποδίσεως μετρεῖται σὲ ὁριζόντιο ἐπίπεδο μεταξὺ τῶν ἐφαπτομένων τῶν συνδεουσῶν :

5.1.2.1.1. τὸ E1 στὸ ὀπίσθιο ἄκρο καὶ τὸ E2 στὸ ἐμπρόσθιο ἄκρο τοῦ ἀριστεροῦ ὀρθοστάτου Α, καὶ

5.1.2.1.2. τὸ E3 στὸ ἐμπρόσθιο ἄκρο καὶ τὸ E4 στὸ ὀπίσθιο ἄκρο τοῦ δεξιοῦ ὀρθοστάτου Α.

5.1.2.2. Δὲν ἐπιτρέπεται ἕνα ὄχημα νὰ ἔχει πλέον τῶν δύο ὀρθοστατῶν Α.

5.1.3. Ἐξαιρουμένων τῶν παρεμποδίσεων οἱ ὁποῖες προκαλοῦνται ἀπὸ τοὺς ὀρθοστάτες Α καὶ/ἢ ἀπὸ τὰ ὑποστηλώματα διαχωρισμοῦ τῶν μικρῶν ἐμπροσθίων παραθύρων, τὰ κάτοπτρα ὁδηγήσεως καὶ τοὺς ὑαλοκαθαριστῆρες, δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει ὁποιαδήποτε ἄλλη παρεμπόδιση στὸ ἄμεσο ὀπτικὸ πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ γιὰ 180ο πρὸς τὰ ἐμπρὸς κάτωθεν ἑνὸς ὁριζοντίου ἐπιπέδου, διερχομένου ἀπὸ τὸ V1 καὶ ἄνωθεν τριῶν ἐπιπέδων διερχομένων ἀπὸ τὸ V2 ἐκ τῶν ὁποίων τὸ ἕνα εἶναι κάθετο πρὸς τὸ ἐπίπεδο X-Z καὶ ἔχει κλίση 4ο πρὸς τὰ ἐμπρὸς κάτω τῆς ὁριζοντίου, τὰ ἄλλα δύο εἶναι κάθετα πρὸς τὸ ἐπίπεδο Υ-Z καὶ ἔχουν κλίση 4ο κάτω τῆς ὁριζοντίου (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 3).

Ἐν τούτοις τὰ κάτοπτρα ὁδηγήσεως δύνανται νὰ τοποθετοῦνται ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω καθορισθέντος ὀπτικοῦ πεδίου, μόνο στὴν περίπτωση ποὺ μία διαφορετικὴ τοποθέτηση θὰ ἐμπόδιζε τὴν τήρηση τῶν προδιαγραφῶν τῆς ὁδηγίας 71/127/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 1 Μαρτίου 1971 περὶ προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν-μελῶν ποὺ ἀφοροῦν στὰ κάτοπτρα ὁδηγήσεως τῶν ὀχημάτων μὲ κινητήρα(1).

5.1.3.1. Παρεμπόδιση προκαλουμένη ἀπὸ τὴ στεφάνη τοῦ τιμονιοῦ ὁδηγήσεως καὶ ἀπὸ τὸν πίνακα ὀργάνων στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ τιμονιοῦ εἶναι ἀνεκτή, ἂν ἕνα ἐπίπεδο ποὺ διέρχεται ἀπὸ τὸ V2 κάθετο στὸ ἐπίπεδο X-Z καὶ ἐφαπτόμενο τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τῆς στεφάνης τοῦ τιμονιοῦ, ἀποκλίνει τουλάχιστον κατὰ μία 1ο κάτω τῆς ὁριζοντίας.

5.2. Θέση τῶν σημείων V

5.2.1. Οἱ πίνακες I καὶ IV δεικνύουν τὴ θέση τῶν σημείων V σὲ σχέση πρὸς τὸ σημεῖο R ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὶς συντεταγμένες τους X,Υ,Z στὸ τρισδιάστατο σύστημα ἀναφορᾶς.

5.2.1.1. Ὁ πίνακας I δεικνύει τὶς συντεταγμένες βάσεως γιὰ προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου 25ο. Ἡ θετικὴ ἔννοια τῶν συντεταγμένων ὑποδεικνύεται στὸ παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 1.

ΠΙΝΑΚΑΣ Ι

Σημεῖο V	X	Y	Z
V1	68 mm	-5 mm	665 mm
V2	68 mm	-5 mm	589 mm

5.3. Θέση τῶν σημείων P

5.3.1. Οἱ πίνακες ΙΙ, ΙΙΙ καὶ IV δεικνύουν τὴ θέση τῶν σημείων P σὲ σχέση πρὸς τὸ σημεῖο R, ὅπως αὐτὴ προκύπτει ἀπὸ τὶς συντεταγμένες τους X,Υ,Z στὸ τρισδιάστατο σημεῖο ἀναφορᾶς.

5.3.1.1.Ὁ πίνακας ΙΙ δεικνύει τὶς συντεταγμένες βάσεως γιὰ προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου 25ο. Ἡ θετικὴ ἔννοια τῶν συντεταγμένων ὑποδεικνύεται στὸ παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 1.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙ

Σημεῖο P	X	Y	Z
P1	35 mm	-20 mm	627 mm
P2	63 mm	47 mm	627 mm

5.3.1.2.Ὁ πίνακας ΙΙΙ δεικνύει τὶς συμπληρωματικὲς διορθώσεις οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ ἐπιφέρονται στὶς συντεταγμένες X τοῦ P1 καὶ P2 ὅταν τὸ εὖρος ὁριζοντίου ρυθμίσεως τοῦ καθίσματος κατὰ τὸ διδόμενο στὸ σημεῖο 2.16 ὁρισμὸ ὑπερβαίνει τὰ 108 mm. Ἡ θετικὴ ἔννοια γιὰ τὶς συντεταγμένες ὑποδεικνύεται στὸ παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 1.

(4)ΕΕ ἀριθ. Ν 68 τῆς 22.3.1971, σ. 1.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΙΙΙ

Εὖρος ὁριζοντίου ρυθμίσεως τοῦ καθίσματος	Δ X
108 ἕως 120 mm	— 13 mm
121 ἕως 132 mm	— 22 mm
133 ἕως 145 mm	— 32 mm
146 ἕως 158 mm	— 42 mm
πλέον τῶν 158 mm	— 48 mm

5.4. Διορθώσεις ποὺ πρέπει νὰ ἐπέλθουν σὲ προβλεπόμενες γωνίες κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου διαφόρους τῶν 25ο. Ὁ πίνακας IV δεικνύει τὶς συμπληρωματικὲς διορθώσεις ποὺ πρέπει νὰ ἐπέλθουν στὶς συντεταγμένες X καὶ Z κάθε σημείου P καὶ V ὅταν ἡ προβλεπόμενη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου διαφέρει τῶν 25ο. Ἡ θετικὴ ἔννοια τῶν συντεταγμένων ἐμφαίνεται στὸ παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 1.

ΠΙΝΑΚΑΣ IV

Γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου (μοῖρες)	Ὁριζόντιες συντεταγμένες ΔX	Κατακόρυφες συντεταγμένες ΔZ	Γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου (μοῖρες)	Ὁριζόντιες συντεταγμένες ΔX	Κατακόρυφες συντεταγμένες ΔZ
5	—186 mm	28 mm	23	— 18 mm	5 mm
6	—177 mm	27 mm	24	— 9 mm	3 mm
7	—167 mm	27 mm	25	0 mm	0 mm
8	—157 mm	27 mm	26	9 mm	— 3 mm
9	—147 mm	26 mm	27	17 mm	— 5 mm
10	—137 mm	25 mm	28	26 mm	— 8 mm
11	—128 mm	24 mm	29	34 mm	—11 mm
12	—118 mm	23 mm	30	43 mm	—14 mm
13	—109 mm	22 mm	31	51 mm	—18 mm
14	— 99 mm	21 mm	32	59 mm	—21 mm
15	— 90 mm	20 mm	33	67 mm	—24 mm
16	— 81 mm	18 mm	34	76 mm	—28 mm
17	— 72 mm	17 mm	35	84 mm	—32 mm
18	— 62 mm	15 mm	36	92 mm	—35 mm
19	— 53 mm	13 mm	37	100 mm	—39 mm
20	— 44 mm	11 mm	38	108 mm	—43 mm
21	— 35 mm	9 mm	39	115 mm	—48 mm
22	— 26 mm	7 mm	40	123 mm	—52 mm

5.5. Θέση τῶν σημείων E

5.5.1.Τὰ E1 καὶ E2 εὑρίσκονται κάθε ἕνα σὲ ἀπόσταση 104 mm ἀπὸ τὸ P1. Τὸ E2 εὑρίσκεται σὲ ἀπόσταση 65 mm ἀπὸ τὸ E1 (βλέπε παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 4).

5.5.2. Ἡ εὐθεία ποὺ ἑνώνει τὰ E1 καὶ E2 στρέφεται γύρω ἀπὸ τὸ P1, μέχρις ὅτου καταστεῖ κάθετος στὸ διάμηκες στὸ μέσο τοῦ ὀχήματος κατακόρυφο ἐπίπεδο ἀρκεῖ :

5.5.2.1. στὴ θέση αὐτή, ἡ ἐφαπτομένη ποὺ ἑνώνει τὸ E1 μὲ τὸ ὀπίσθιο ἄκρο τοῦ ἀριστεροῦ ὀρθοστάτου A νὰ σχηματίζει γωνία 120ο τουλάχιστον μὲ τὴν εὐθεία ποὺ ἑνώνει τὰ E1 καὶ E2.

5.5.2.2. σὲ περίπτωση ποὺ ἡ γωνία αὐτὴ εἶναι μεγαλύτερη τῶν 120ο, ἡ περιστροφὴ τῆς εὐθείας ποὺ ἑνώνει τὰ E1 καὶ E2 γύρω ἀπὸ τὸ P1 πρέπει νὰ προσαρμόζεται μέχρις ὅτου ἡ γωνία αὐτὴ λάβει τιμὴ 120ο (βλ. γιὰ τὴν τελευταία περίπτωση τὸ παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 2).

5.5.3. Τὰ E3 καὶ E4 εὑρίσκονται κάθε ἕνα σὲ 104 mm ἀπὸ τὸ P2. Τὸ E3 εὑρίσκεται ἀπόσταση 65 mm ἀπὸ τὸ E4 (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 4).

5.5.4. Ἡ εὐθεία ποὺ ἑνώνει τὰ E3 καὶ E4 στρέφεται γύρω ἀπὸ τὸ P2, μέχρις ὅτου σχηματίσει γωνία 120ο μὲ τὴν ἐφαπτόμενη ἡ ὁποία ἑνώνει τὸ E4 μὲ τὸ ὀπίσθιο ἄκρο τοῦ δεξιοῦ ὀρθοστάτου A (βλ. παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 2).

6. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜΗΣ

6.1. Ὀπτικὸ πεδίο ὁδηγοῦ.

6.1.1. Οἱ σχέσεις τῶν διαστάσεων μεταξὺ τῶν ἀρχικῶν σημείων ἀναγνωρίσεως τοῦ ὀχήματος καὶ τοῦ τρισδιαστάτου συστήματος ἀναφορᾶς, καθορίζονται κατὰ τὴν προδιαγραφομένη στὸ παράρτημα IV διαδικασία.

6.1.2. Ἡ θέση τῶν σημείων V1 καὶ V2 καθορίζεται σὲ σχέση πρὸς τὸ σημεῖο R, σύμφωνα πρὸς τὶς συντεταγμένες X,Y,Z τοῦ τρισδιαστάτου συστήματος ἀναφορᾶς καὶ ὑποδεικνύεται στὸν πίνακα I στὸ σημεῖο 5.2.1.1. καὶ στὸν πίνακα IV στὸ σημεῖο 5.4. Τὰ σημεῖα ἀναφορᾶς τοῦ ἀλεξινέμου προσδιορίζονται ἀπὸ τὰ σημεῖα V, ἐφόσον αὐτὰ ἔχουν τοποθετηθεῖ ὀρθά, ὅπως ὑποδεικνύεται στὸ σημεῖο 5.1.1.

6.1.3. Οἱ σχετικὲς θέσεις τῶν σημείων P, τοῦ σημείου R καὶ τοῦ ἄξονος τοῦ διερχομένου διὰ τοῦ μέσου τῆς θέσεως ποὺ κάθεται ὁ ὁδηγός, ἐκφραζόμενες σὲ συντεταγμένες X,Y,Z τοῦ τρισδιαστάτου συστήματος ἀναφορᾶς, καθορίζονται σύμφωνα πρὸς τοὺς πίνακες II καὶ III στὸ σημεῖο 5.3. Οἱ διορθώσεις ποὺ πρέπει νὰ ἐπέλθουν στὶς συντεταγμένες αὐτὲς γιὰ προβλεπόμενες γωνίες κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου διαφόρους τῶν 25ο, ὑποδεικνύονται στὸν πίνακα IV στὸ σημεῖο 5.4.

6.1.4. Ἡ γωνία διοφθαλμικῆς παρεμποδίσεως (βλ. σημεῖο 5.1.2) μετρᾶται σὲ ὁριζόντιο ἐπίπεδο ὅπως ὑποδεικνύεται στὸ παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα εἰκόνα, 2. Ἡ σχετικὴ θέση τῶν P1 καὶ P2 τὰ ὁποῖα συνδέονται πρὸς τὰ E1 καὶ E2 καὶ πρὸς τὰ E3 καὶ E4 ἀντιστοίχως, ἐμφαίνεται στὸ παράρτημα IV, συμπληρωματικὸ παράρτημα, εἰκόνα 4.

6.1.4.1. Ἡ εὐθεία ποὺ ἑνώνει τὰ E1 καὶ E2 πρέπει νὰ ἔχει τὴν περιγραφομένη στὸ σημεῖο 5.5.2. κατεύθυνση. Ἡ διοφθαλμικὴ γωνία παρεμποδίσεως εἶναι ἡ γωνία ποὺ σχηματίζεται ἀπὸ τὴν ἐφαπτομένη τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄκρου τοῦ ἀριστεροῦ ὀρθοστάτου A, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ E1 καὶ τὴν ἐφαπτομένη τοῦ ἐσωτερικοῦ ἄκρου τοῦ ἀριστεροῦ ὀρθοστάτου A, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ E2.

6.1.4.2. Ἡ εὐθεία ποὺ ἑνώνει τὰ E3 καὶ E4 πρέπει νὰ ἔχει τὴν περιγραφομένη στὸ σημεῖο 5.5.4 κατεύθυνση. Ἡ διοφθαλμικὴ γωνία παρεμποδίσεως εἶναι ἡ γωνία ποὺ σχηματίζεται ἀπὸ τὴν ἐφαπτομένη τοῦ ἐξωτερικοῦ ἄκρου τοῦ δεξιοῦ ὀρθοστάτου A, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ E4 καὶ τὴν ἐφαπτομένη τοῦ ἐσωτερικοῦ ἄκρου τοῦ δεξιοῦ ὀρθοστάτου A, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸ E3.

(7.)

(8.)

(9.)

(10.)

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΘΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟ ΤΟΥ ΣΗΜΕΙΟΥ "Η ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΓΩΝΙΑΣ ΚΛΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΕΙΣΙΝΩΤΟΥ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΤΙΚΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ R ΚΑΙ Η ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΓΩΝΙΑΣ ΚΛΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΕΙΣΙΝΩΤΟΥ

1. ΟΡΙΣΜΟΙ

1.1. Σημεῖο H

Ὡς «σημεῖο H», τὸ ὁποῖο χαρακτηρίζει τὴ θέση ἐντὸς τοῦ θαλάμου ἐπιβατῶν ἑνὸς καθημένου ἐπιβάτου, νοεῖται τὸ ἴχνος ἐπὶ ἑνὸς διαμήκους κατακορύφου ἐπιπέδου, τοῦ θεωρητικοῦ ἄξονα περιστροφῆς ὁ ὁποῖος ὑπάρχει μεταξὺ τῶν μηρῶν καὶ τοῦ κορμοῦ ἑνὸς ἀνθρωπίνου σώματος ποὺ παριστᾶται ἀπὸ τὸ περιγραφόμενο στὸ σημεῖο 3 ἀνδρείκελο.

1.2. Σημεῖο R ἢ σημεῖο ἀναφορᾶς θέσεως καθημένης
Ὡς «σημεῖο R» ἢ «σημεῖο ἀναφορᾶς θέσεως καθημένης», νοεῖται τὸ προσδιοριζόμενο ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ σημεῖο ἀναφορᾶς τὸ ὁποῖο :

1.2.1. ἔχει συντεταγμένες καθορισμένες σὲ σχέση πρὸς τὴ δομὴ τοῦ ὀχήματος.

1.2.2. ἀντιστοιχεῖ στὴ θεωρητικὴ θέση τοῦ σημείου περιστροφῆς κορμοῦ/μηρῶν (σημεῖο H) γιὰ τὴν πλέον χαμηλὴ καὶ ἀπομεμακρυσμένη θέση ὁδηγήσεως ἢ κανονικῆς χρήσεως τὴν ὑποδεικνυομένη ἀπὸ τὸν κατασκευαστή, γιὰ κάθε μία ἀπὸ τὶς προβλεπόμενες ἀπὸ αὐτὸν θέσεις καθημένων.

1.3. Γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου
Ὡς «γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου», νοεῖται ἡ κλίση τοῦ ἐρεισινώτου σὲ σχέση πρὸς τὴν κατακόρυφο.

1.4. Πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου
Ὡς «πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου», νοεῖται ἡ γωνία ἡ ὁποία σχηματίζεται ἀπὸ τὴ διερχόμενη ἐκ τοῦ σημείου H κατακόρυφο καὶ τὴν γραμμὴ ἀναφορᾶς τοῦ κορμοῦ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος παρισταμένου ἀπὸ τὸ περιγραφόμενο στὸ σημεῖο 3 ἀνδρείκελο.

1.5. Προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου
Ὡς «προβλεπόμενη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου» νοεῖται ἡ προβλεπομένη γωνία ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ τοῦ ὀχήματος ποὺ :

1.5.1. καθορίζει τὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, γιὰ τὴν πλέον χαμηλὴ καὶ ἀπομεμακρυσμένη θέση ὁδηγήσεως ἢ κανονικῆς χρήσεως τὴν ὑποδεικνυομένην ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ τοῦ ὀχήματος, γιὰ κάθε μία ἀπὸ τὶς προβλεπόμενες ἀπὸ αὐτὸν θέσεις καθημένων.

1.5.2. Σχηματίζεται στὸ σημεῖο R ἀπὸ τὴν κατακόρυφο καὶ τὴ γραμμὴ ἀναφορᾶς τοῦ κορμοῦ, καὶ

1.5.3. ἀντιστοιχεῖ θεωρητικὰ στὴν πραγματικὴ γωνία κλίσεως.

2. ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ Η ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΓΩΝΙΩΝ ΚΛΙΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΡΕΙΣΙΝΩΤΩΝ

2.1. Γιὰ κάθε μία θέση καθημένη, προβλεπομένη ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ τοῦ ὀχήματος, προσδιορίζεται ἕνα σημεῖο Η καὶ μία πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου. Ὅταν οἱ θέσεις καθημένων τῆς αὐτῆς σειρᾶς δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς παρόμοιες (ἑνιαῖο κάθισμα γιὰ πλείονα πρόσωπα, πάγκος - ταυτόσημα καθίσματα, κλπ.) προσδιορίζεται ἕνα σημεῖο Η καὶ μία πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου. Ὅταν οἱ θέσεις καθημένων τῆς αὐτῆς σειρᾶς δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς παρόμοιες (ἑνιαῖο κάθισμα γιὰ πλείονα πρόσωπα, — πάγκος, ταυτόσημα καθίσματα, κλπ.) προσδιορίζεται ἕνα μόνο σημεῖο Η καὶ μία μόνο πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου κατὰ σειρὰν καθισμάτων διὰ τῆς τοποθετήσεως τοῦ ἀνδρεικέλου, τὸ ὁποῖο περιγράφεται στὸ σημεῖο 3 σὲ θέση θεωρουμένη ὡς ἀντιπροσωπευτικὴ τῆς σειρᾶς τῶν καθισμάτων. Ἡ θέση αὐτὴ εἶναι :

2.1.1. γιὰ τὴν ἐμπρόσθια σειρά, ἡ θέση τοῦ ὁδηγοῦ,

2.1.2. γιὰ τὴν (ἢ τὶς) ὀπίσθια (ες) σειρὰ (ές) μία ἐξωτερικὴ θέση.

2.2. Γιὰ κάθε προσδιορισμὸ τοῦ σημείου Η καὶ τῆς πραγματικῆς γωνίας κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, τὸ θεωρούμενο κάθισμα τοποθετεῖται στὴν πλέον χαμηλὴ καὶ πλέον ἀπομεμακρυσμένη θέση ὁδηγήσεως ἢ κανονικῆς χρήσεως ποὺ προβλέπεται γιὰ τὸ κάθισμα αὐτὸ ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ τοῦ ὀχήματος. Τὸ ἐρεισίνωτο, ἂν ἡ κλίση του εἶναι ρυθμιζόμενη, σταθεροποιεῖται ὅπως προσδιορίζεται ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ ἢ ἐλλείψει προσδιορισμοῦ, κατὰ τέτοιο τρόπο οὕτως ὥστε ἡ πραγματικὴ γωνία κλίσεως νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸ ἡ πλησιέστερη τῶν 25°.

3. ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟΥ

3.1. Χρησιμοποιεῖται τρισδιάστατο ἀνδρείκελο τοῦ ὁποίου ἡ μάζα καὶ τὸ περίγραμμα ἀντιστοιχοῦν σὲ ἐνήλικα μεσαίου ἀναστήματος. Τὸ ἀνδρείκελο αὐτὸ ἐμφαίνεται στὶς εἰκόνες 1 καὶ 2 τοῦ συμπληρωματικοῦ τοῦ παρόντος παραρτήματος.

3.2. Τὸ ἀνδρείκελο αὐτὸ φέρει :

3.2.1. δύο στοιχεῖα ποὺ ὑποκαθιστοῦν, τὸ ἕνα τὴν πλάτη καὶ τὸ ἄλλο τὸ καθήμενο τμῆμα τοῦ σώματος, ἀρθρούμενα κατὰ ἄξονα, ἀναπαριστῶντα τὸν ἄξονα περιστροφῆς μεταξὺ τοῦ κορμοῦ καὶ τῶν μηρῶν. Τὸ ἴχνος τοῦ ἄξονα αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κατακορύφου διαμήκους στὸ μέσο τῆς καθημένης θέσεως ἐπιπέδου προσδιορίζει τὸ σημεῖο Η.

3.2.2. δύο στοιχεῖα ποὺ ὑποκαθιστοῦν τὶς κνῆμες καί, ἀρθρούμενα σὲ σχέση μὲ τὸ στοιχεῖο ποὺ ὑποκαθιστᾶ τὸ καθήμενο τμῆμα.

3.2.3. δύο στοιχεῖα ποὺ ὑποκαθιστοῦν τοὺς πόδες συνδεδεμένα στὶς κνῆμες μὲ ἀρθρώσεις ποὺ ὑποκαθιστοῦν τοὺς ἀστραγάλους.

3.2.4. ἐξάλλου τὸ στοιχεῖο ποὺ ὑποκαθιστᾶ τὸ καθήμενο τμῆμα, εἶναι ἐξοπλισμένο μὲ μία στάθμη ποὺ ἐπιτρέπει τὸν ἔλεγχο τοῦ προσανατολισμοῦ του κατὰ τὴν ἐγκάρσια κατεύθυνση.

3.3. Μάζες βάρους ποὺ ἀναπαριστοῦν τὴν μάζα κάθε στοιχείου τοῦ σώματος, τοποθετοῦνται στὰ κατάλληλα σημεῖα, τὰ συνιστῶντα τὰ ἀντίστοιχα κέντρα βάρους, οὕτως ὥστε νὰ ἐπιτευχθεῖ συνολικὴ μάζα τοῦ ἀνδρεικέλου 75 kg ± 1 %. Λεπτομέρειες τῶν διαφόρων μαζῶν δίδονται στὸν πίνακα τῆς εἰκόνας 2 τοῦ συμπληρωματικοῦ τοῦ παρόντος παραρτήματος.

3.4. Ἡ γραμμὴ ἀναφορᾶς τοῦ κορμοῦ τοῦ ἀνδρεικέλου παριστᾶται ἀπὸ εὐθεία διερχομένη ἀπὸ τὸ σημεῖο ἀρθρώσεως τοῦ μηροῦ μὲ τὸν κορμὸ καὶ τὸ σημεῖο θεωρητικῆς ἀρθρώσεως τοῦ λαιμοῦ μετὰ τοῦ θώρακος (βλ. εἰκόνα 1 τοῦ συμπληρωματικοῦ στὸ παρὸν παράρτημα).

4. ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟΥ

Ἡ τοποθέτηση τοῦ τρισδιαστάτου ἀνδρεικέλου πραγματοποιεῖται κατὰ τὸν ἀκόλουθο τρόπο :

4.1. τοποθετεῖται τὸ ὄχημα ἐπὶ ὁριζοντίου ἐπιπέδου, καὶ ρυθμίζονται τὰ καθίσματα ὅπως προσδιορίζεται στὸ σημεῖο 2.2.

4.2. καλύπτεται, τὸ πρὸς δοκιμὴ κάθισμα μὲ τεμάχιο ὑφάσματος, προοριζόμενο νὰ διευκολύνει τὴν ὀρθὴ τοποθέτηση τοῦ ἀνδρεικέλου.

4.3. τὸ ἀνδρείκελο τοποθετεῖται καθήμενο στὴν θεωρούμενη θέση οὕτως ὥστε ὁ ἄξονας ἀρθρώσεως του νὰ εἶναι κάθετος στὸ διάμηκες στὸ μέσο τοῦ ὀχήματος ἐπίπεδο.

4.4. οἱ πόδες τοῦ ἀνδρεικέλου τοποθετοῦνται κατὰ τὸν ἀκόλουθο τρόπο :

4.4.1. γιὰ τὰ ἐμπρόσθια καθίσματα, κατὰ τρόπο ὥστε ἡ στάθμη ποὺ ἐπιτρέπει τὸν ἔλεγχο τῆς κλίσεως τοῦ καθημένου τμήματος κατὰ τὴν ἐγκάρσια κατεύθυνση νὰ ἐπανέλθει στὴν ὁριζόντιο.

4.4.2. γιὰ τὶς ὀπίσθιες θέσεις οἱ πόδες τοποθετοῦνται κατὰ τρόπο ὥστε νὰ εὑρίσκονται καθ' ὃ μέτρο αὐτὸ εἶναι δυνατὸν σὲ ἐπαφὴ μὲ τὰ ἐμπρόσθια καθίσματα. Ἂν οἱ πόδες στηρίζονται ἐπὶ τμημάτων τοῦ δαπέδου διαφορετικοῦ ἐπιπέδου, ὁ πούς ποὺ ἔρχεται πρῶτος σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ ἐμπρόσθιο κάθισμα χρησιμεύει πρὸς ἀναφορὰ καὶ ὁ ἄλλος πούς τοποθετεῖται κατὰ τρόπο ὥστε ἡ στάθμη ποὺ ἐπιτρέπει τὸν ἔλεγχο τῆς ἐγκαρσίας κλίσεως τοῦ καθημένου τμήματος νὰ ἐπανέλθει στὴν ὁριζόντιο.

4.4.3. Ἂν τὸ σημεῖο Η καθορίζεται σὲ μέση θέση, οἱ πόδες τοποθετοῦνται ἑκατέρωθεν τῆς σήραγγος.

4.5. Τοποθετοῦνται οἱ μᾶζες βάρους στὶς κνῆμες, ἐπαναφέρεται στὴν ὁριζόντια ἡ ἐγκαρσία στάθμη τοῦ καθημένου τμήματος καὶ τοποθετοῦνται οἱ μᾶζες βάρους τῶν μηρῶν ἐπὶ τοῦ στοιχείου ποὺ ἀναπαριστᾶ τὸ καθήμενο τμῆμα.

4.6. Τὸ ἀνδρείκελο ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ ἐρεισίνωτο τοῦ καθίσματος μὲ τὴ χρησιμοποίηση τῆς ράβδου ἀρθρώσεως τῶν γονάτων καὶ ἐπαναφέρεται ἡ πλάτη πρὸς τὰ ἐμπρός. Ἐπανατοποθετεῖται τὸ ἀνδρείκελο ἐπὶ τοῦ καθίσματος μὲ τὴν ὀλίσθησιν τοῦ καθημένου τμήματος πρὸς τὰ ὀπίσω μέχρις ὅτου, αὐτὸ συναντήσει ἀντίσταση, στὴ συνέχεια φέρεται ἐκ νέου πρὸς τὰ ὀπίσω ἡ πλάτη ἐπὶ τοῦ ἐρεισινώτου τοῦ καθίσματος.

4.7. Ἀσκεῖται δύο φορὲς ἐπὶ τοῦ ἀνδρεικέλου ὁριζόντια δύναμη 10 ± 1daN. Ἡ κατεύθυνση καὶ τὸ σημεῖο ἐφαρμογῆς τῆς δυνάμεως ἀναπαριστῶνται ἀπὸ ἕνα μαῦρο βέλος στὴν εἰκόνα 2 τοῦ συμπληρωματικοῦ παραρτήματος.

4.8. Τοποθετοῦνται οἱ μᾶζες βάρους τοῦ καθημένου τμήματος ἐπὶ τῆς δεξιᾶς καὶ ἀριστερᾶς πλευρᾶς, κατόπιν οἱ μᾶζες βάρους τοῦ κορμοῦ. Ἡ ἐγκαρσία στάθμη τοῦ ἀνδρεικέλου διατηρεῖται στὴν ὁριζόντια.

4.9. Διατηρουμένης τῆς ἐγκαρσίας στάθμης τοῦ ἀνδρεικέλου στὴν ὁριζόντια, ἐπαναφέρεται ἡ πλάτη πρὸς τὰ ἐμπρός, μέχρις ὅτου εὑρεθοῦν οἱ μᾶζες βάρους τοῦ κορμοῦ ὑπεράνω τοῦ σημείου Η, κατὰ τρόπο ἐκμηδενίζοντα κάθε τριβὴ πρὸς τὸ ἐρεισίνωτο τοῦ καθίσματος.

4.10. Προσεκτικὰ ἐπαναφέρεται ἡ πλάτη πρὸς τὰ ὀπίσω οὕτως ὥστε νὰ περατωθεῖ ἡ τοποθέτηση. Ἡ ἐγκάρσια στάθμη τοῦ ἀνδρεικέλου πρέπει νὰ εἶναι ὁριζόντια. Σὲ ἀντίθετη περίπτωση ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἀνωτέρω περιγραφομένη διεργασία.

5. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

5.1. Ὅταν τὸ ἀνδρείκελο ἔχει τοποθετηθεῖ σύμφωνα πρὸς τὸ σημεῖο 4, τὸ σημεῖο Η τοῦ καθίσματος καὶ ἡ πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐν λόγῳ ἐρεισινώτου συνίστανται ἀπὸ τὸ σημεῖο Η καὶ τὴ γωνία κλίσεως τῆς γραμμῆς ἀναφορᾶς τοῦ κορμοῦ τοῦ ἀνδρεικέλου.

5.2. Οἱ συντεταγμένες τοῦ σημείου Η σὲ σχέση πρὸς τὰ τρία, ἀντιστοίχως κάθετα ἐπίπεδα καὶ τὴν πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου μετροῦνται γιὰ νὰ συγκριθοῦν πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ κατασκευαστῆ τοῦ ὀχήματος παρεχόμενα δεδομένα.

6. ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΗ ΤΗΣ ΣΧΕΤΙΚΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ R ΚΑΙ Η ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΗΣ ΓΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΓΩΝΙΑΣ ΚΛΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΕΙΣΙΝΩΤΟΥ

6.1. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν γενομένων σύμφωνα μὲ τὸ σημεῖο 5.2 μετρήσεων γιὰ τὸ σημεῖο Η καὶ τὴν πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, πρέπει νὰ συγκριθοῦν πρὸς τὶς συντεταγμένες τοῦ σημείου R καὶ πρὸς τὴν προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, οἱ ὁποῖες ὑποδεικνύονται ἀπὸ τὸν κατασκευαστὴ τοῦ ὀχήματος.

6.2. Ἡ ἐξακρίβωση τῆς σχετικῆς θέσεως τῶν σημείων R καὶ Η καὶ τοῦ λόγου μεταξὺ τῆς προβλεπομένης καὶ πραγματικῆς γωνίας κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου θεωρεῖται ἱκανοποιητική, γιὰ αὐτὴ τὴν καθήμενη θέση, ἂν τὸ σημεῖο Η, ὅπως αὐτὸ προσδιορίζεται ἀπὸ τὶς συντεταγμένες του, εὑρίσκεται ἐντὸς διαμήκους ὀρθογωνίου κέντρου R, τοῦ ὁποίου καὶ οἱ ὁριζόντιοι καὶ κατακόρυφοι πλευρές, ἔχουν μῆκος 30mm καὶ 20 mm ἀντιστοίχως καὶ ἐὰν ἡ πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου δὲν διαφέρει πλέον τῶν 3ο τῆς προβλεπομένης γωνίας κλίσεως.

6.2.1. Ἂν πληροῦνται οἱ ὅροι αὐτοί, τὸ σημεῖον R καὶ ἡ προβλεπομένη γωνία κλίσεως χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν δοκιμὴ καί, ἂν αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο, τὸ ἀνδρείκελο διευθετεῖται ἔτσι ὥστε τὸ σημεῖο Η νὰ συμπίπτει μὲ τὸ σημεῖο R καὶ ἡ πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου νὰ συμπίπτει μὲ τὴν προβλεπομένη γωνία.

6.3. Ἂν τὸ σημεῖο Η ἢ ἡ πραγματικὴ γωνία κλίσεως δὲν πληροῖ τὶς προδιαγραφὲς τοῦ σημείου 6.2, πραγματοποιοῦνται δύο ἄλλοι προσδιορισμοὶ τοῦ σημείου Η ἢ τῆς πραγματικῆς γωνίας κλίσεως (τρεῖς προσδιορισμοί, συνολικά). Ἂν τὰ ἀποτελέσματα τὰ λαμβανόμενα κατὰ τὶς δύο ἀπὸ τὶς τρεῖς διεργασίες πληροῦν τὶς προδιαγραφές, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δοκιμῆς θεωρεῖται ἱκανοποιητικό.

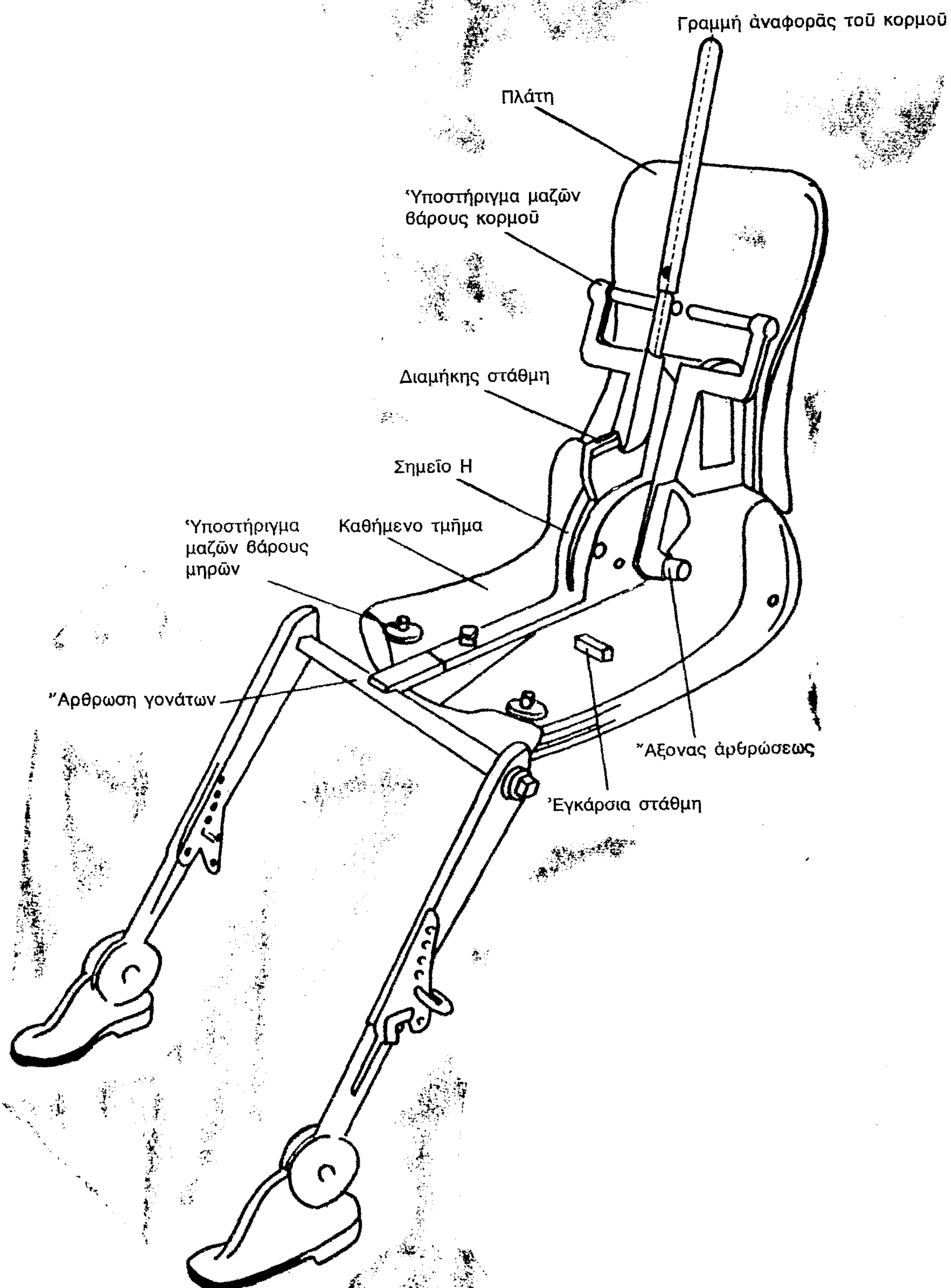
6.4. Ἂν τὰ ἀποτελέσματα τῶν δύο τουλάχιστον ἀπὸ τὶς τρεῖς διεργασίες δὲν πληροῦν τὶς προδιαγραφὲς τοῦ σημείου 6.2 τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δοκιμῆς θεωρεῖται μὴ ἱκανοποιητικό.

6.5. Ἂν προκύπτει ἡ κατάσταση ποὺ προβλέπεται στὸ σημεῖο 6.4, ἢ ἂν ἡ ἐξακρίβωση δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθεῖ διότι ὁ κατασκευαστὴς δὲν παρέσχε πληροφορίες περὶ τῆς θέσεως τοῦ σημείου R ἢ τῆς προβλεπομένης γωνίας κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, δύναται νὰ χρησιμοποιηθεῖ ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν τριῶν προσδιορισμῶν καὶ νὰ θεωρηθεῖ ἐφαρμοστέος σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις ὅπου ἀναφέρεται στὴν παροῦσα ὁδηγία τὸ σημεῖο R ἢ ἡ προβλεπομένη γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου.

6.6. Πρὸς ἐξακρίβωση σὲ ὄχημα σειρᾶς τῆς τεχνικῆς θέσεως τῶν σημείων R καὶ Η καὶ τοῦ λόγου μεταξὺ τῆς προβλεπομένης γωνίας καὶ τῆς πραγματικῆς γωνίας κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου, τὸ ἀναφερθὲν στὸ σημεῖο 6.2 ὀρθογώνιο ἀντικαθίσταται ἀπὸ τετράγωνο πλευρᾶς 50 mm, καὶ ἡ πραγματικὴ γωνία κλίσεως τοῦ ἐρεισινώτου πρέπει νὰ μὴ διαφέρει πλέον τῶν 5ο κατὰ τὸ μεῖζον ἢ ἔλασσον τῆς προβλεπομένης γωνίας κλίσεως.

Συμπληρωματικό παράρτημα

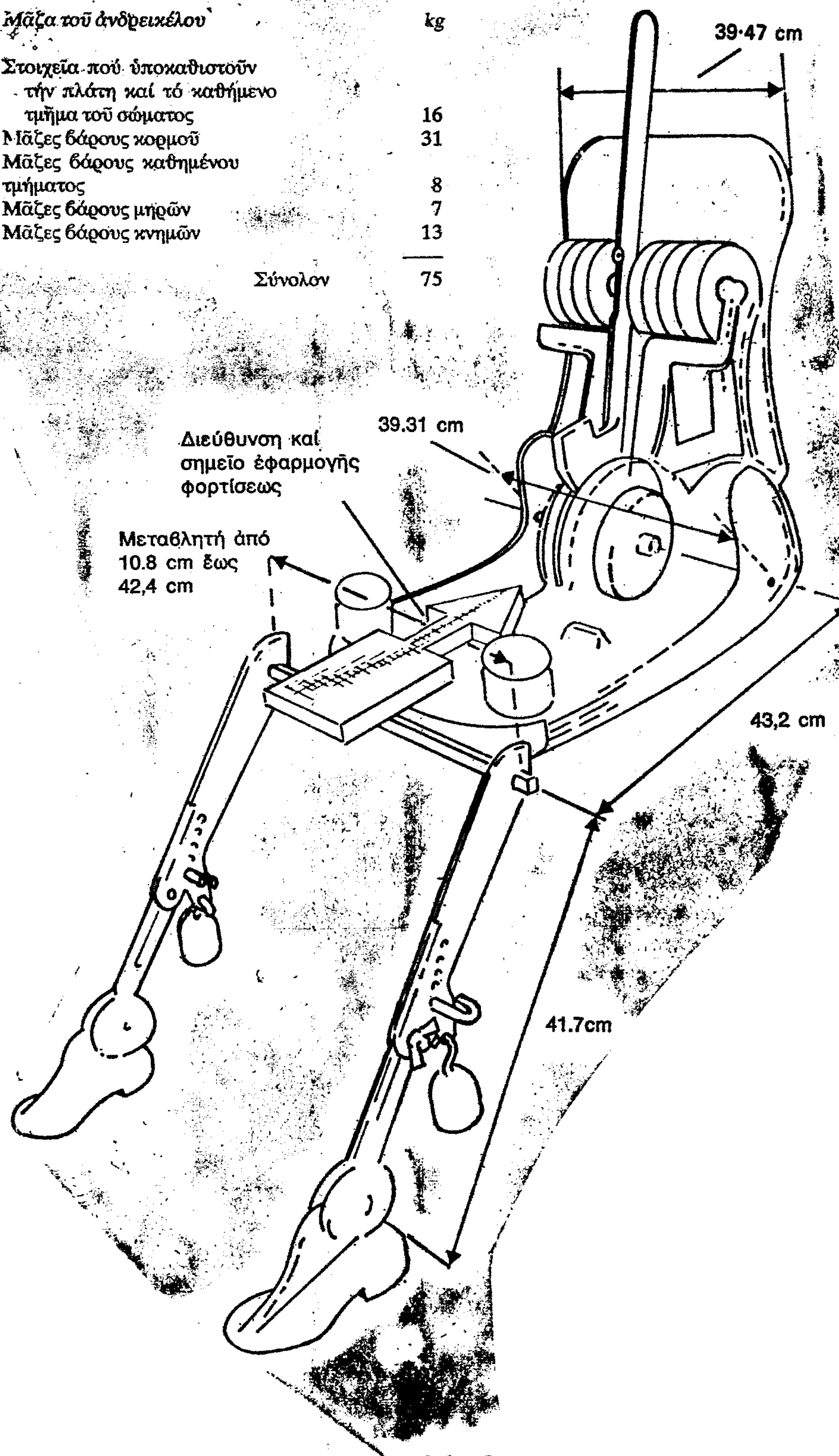
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΣΥΝΘΕΤΟΝΤΑ ΤΟ ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟ

Εἰκόνα 1

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΑΖΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟΥ

Μᾶζα τοῦ ἀνδρεικέλου	kg
Στοιχεῖα πού ὑποκαθιστοῦν τήν πλάτη καί τό καθήμενο τμῆμα τοῦ σώματος	16
Μᾶζες βάρους κορμοῦ	31
Μᾶζες βάρους καθημένου τμήματος	8
Μᾶζες βάρους μηρῶν	7
Μᾶζες βάρους κνημῶν	13
Σύνολον	75

Εἰκόνα 2

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΜΕΘΟΔΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΑΣΤΑΣΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΡΧΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

1. ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΙΚΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

Προκειμένου νὰ ἐλεγχθοῦν οἱ χαρακτηριστικὲς διαστάσεις στὸ ἐσωτερικὸ καὶ τὸ ἐξωτερικὸ τοῦ ὑποβαλλομένου πρὸς ἔγκριση ὀχήματος, σύμφωνα πρὸς τὴν παροῦσα ὁδηγία, πρέπει, γιὰ τὴν ἀνεύρεση ἐπὶ τοῦ πραγματικοῦ ὀχήματος, τοῦ κατασκευασμένου σύμφωνα πρὸς τὰ σχέδια τοῦ κατασκευαστῆ, τῶν ἐμφαινομένων στὰ σχέδια αὐτὰ ἐξειδικευμένων σημείων, νὰ καθορισθοῦν μὲ ἀκρίβεια οἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν συντεταγμένων ποὺ καθορίσθηκαν στὰ πρῶτα στάδια τῆς μελέτης τοῦ ὀχήματος ἐντὸς τῶν πλαισίων τοῦ καθοριζομένου στὸ σημεῖο 2.3 τοῦ παραρτήματος 1 τρισδιαστάτου συστήματος καὶ τῆς θέσεως τῶν καθοριζομένων στὸ σημεῖο 2.4 τοῦ παραρτήματος 1 ἀρχικῶν σημείων ἀναγνωρίσεως.

2. ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ

Γιὰ νὰ καθορισθοῦν αὐτὲς οἱ σχέσεις, λαμβάνεται ἕνα ἐπίπεδο ἀναφορᾶς στὸ ἔδαφος, ποὺ φέρει τοὺς διαβαθμισμένους ἄξονες τῶν x καὶ y. Ἡ εἰκόνα 6 τοῦ συμπληρωματικοῦ τοῦ παρόντος παραρτήματος, δεικνύει τὴν χρησιμοποιητέα μέθοδο γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτό. Τὸ ἐπίπεδο ἀναφορᾶς συνίσταται ἀπὸ μιὰ ἐπιφάνεια σκληρή, ἐπίπεδο καὶ ὁριζοντία ἐπὶ τῆς ὁποίας τοποθετεῖται τὸ ὄχημα καὶ στὴν ὁποία ἔχουν στερεωθεῖ καλῶς δύο κλίμακες μετρήσεως ὑποδιῃρημένες σὲ χιλιοστόμετρα οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ ἔχουν ἐλάχιστο μῆκος 8 μέτρων γιὰ τὸν ἄξονα x καὶ 4 μέτρων γιὰ τὸν ἄξονα y. Πρέπει νὰ ἔχουν θέση κάθετη ἡ μία ὡς πρὸς τὴν ἄλλη, ὡς ἐμφαίνεται στὴν εἰκόνα 6 τοῦ συμπληρωματικοῦ τοῦ παρόντος παραρτήματος. Ἡ τομὴ αὐτῶν τῶν κλιμάκων εἶναι ἡ «ἀρχὴ συντεταγμένων στὸ ἔδαφος».

3. ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Προκειμένου νὰ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ ἀνισότητες στάθμης στὸ ἐπίπεδο ἀναφορᾶς, ἢ τὴν ἐπιφάνεια δοκιμῆς, εἶναι ἀπαραίτητο νὰ μετρηθοῦν οἱ ἀποκλίσεις σὲ σχέση πρὸς τὴν ἀρχὴ συντεταγμένων στὸ ἔδαφος κατὰ μῆκος τῶν δύο κλιμάκων τῶν συντεταγμένων x καὶ y, σὲ διαστήματα 250 mm καὶ νὰ καταγραφοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῶν μετρήσεων προκειμένου νὰ διενεργηθοῦν οἱ ἐπιθυμητὲς διορθώσεις κατὰ τὸν ἔλεγχο τοῦ ὀχήματος.

4. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΛΕΓΧΟ

Προκειμένου νὰ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ ἐλάσσονες ἀποκλίσεις ὕψους τῆς ἀναρτήσεως, κλπ., εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ὑφίσταται μέσον ἐπαναφορᾶς τῶν σημείων ἀναγνωρίσεως, πρὶν νὰ ἀρχίσουν οἱ μετρήσεις, στὶς θέσεις τῶν ὁποίων οἱ συντεταγμένες καθορίσθηκαν κατὰ τὸ στάδιο τῶν μελετῶν. Ἐξάλλου πρέπει νὰ ὑφίσταται δυνατότης ἐλαφρᾶς μετατοπίσεως τοῦ ὀχήματος ἐγκαρσίως καὶ/ἢ κατὰ μῆκος γιὰ νὰ τοποθετεῖται ὀρθὰ σὲ σχέση πρὸς τὰ ἐπίπεδα ἀναφορᾶς.

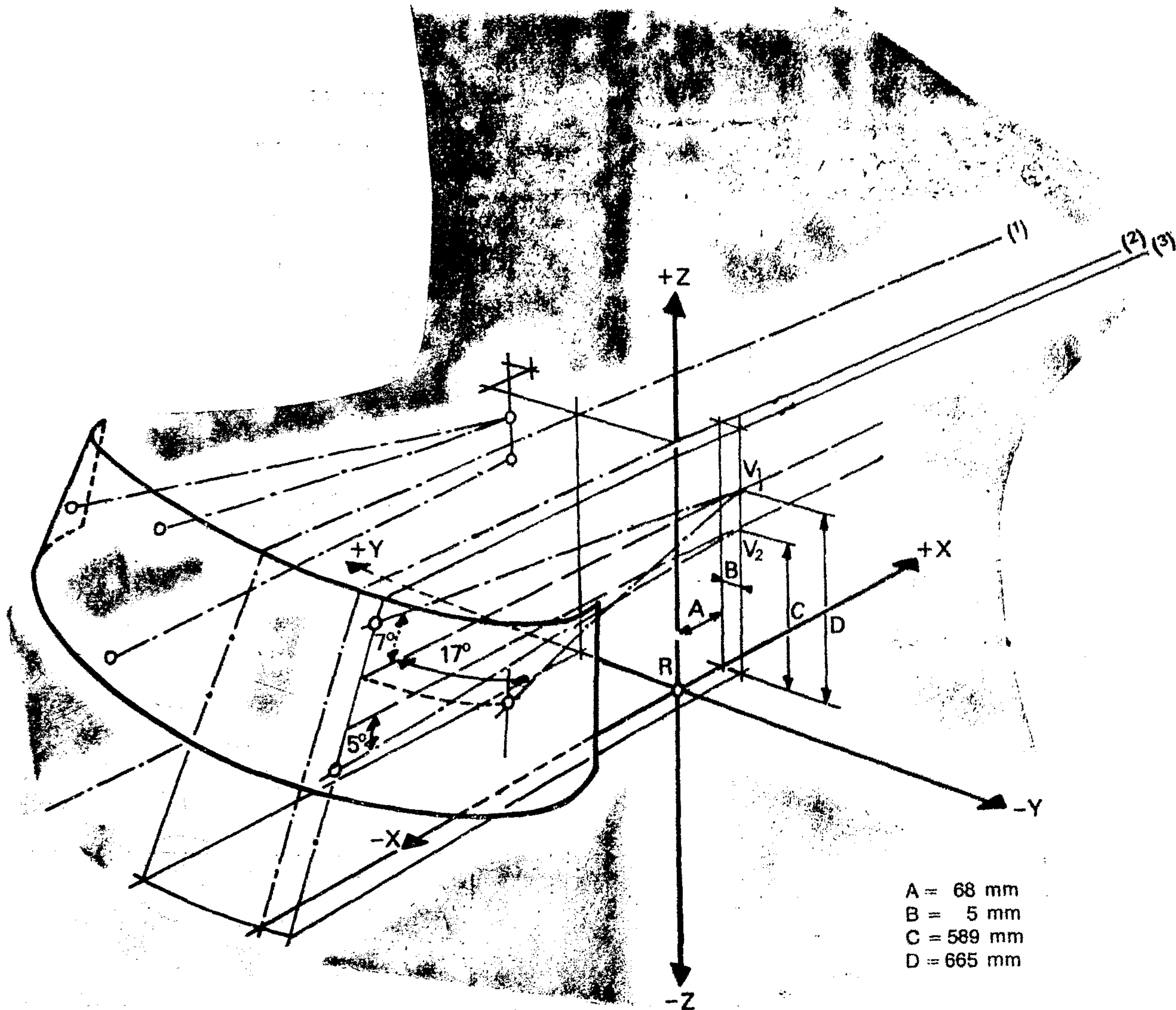
5. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ἐφόσον τὸ ὄχημα ἔχει τοποθετηθεῖ ὀρθὰ σὲ σχέση πρὸς τὸ σύστημα ἀναφορᾶς καὶ στὴν προβλεπομένη κατὰ τὸ στάδιο τῶν μελετῶν θέση, εἶναι εὐχερὲς νὰ προσδιορισθεῖ ἡ θέση τῶν ἀπαιτουμένων γιὰ τὴ μελέτη τῶν συνθηκῶν τῆς ἐμπροσθίας ὁρατότητος σημείων.

Γιὰ νὰ προσδιορισθοῦν οἱ συνθῆκες αὐτές, δύνανται νὰ χρησιμοποιηθοῦν θεοδόλιχοι, φωτεινὲς πηγὲς ἢ συστήματα φερομένων σκιῶν ἢ ἄλλος μηχανισμὸς τοῦ ὁποίου ἰσοδυναμία θὰ εἶναι δυνατὸ νὰ ἀποδειχθεῖ.

Εικόνα 1

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ V

---

(1) Ἴχνος τοῦ διαμήκους στὸ μέσο τοῦ ὀχήματος ἐπιπέδου.

(2) Ἴχνος τοῦ διερχομένου ἀπὸ τὸ R κατακορύφου ἐπιπέδου.

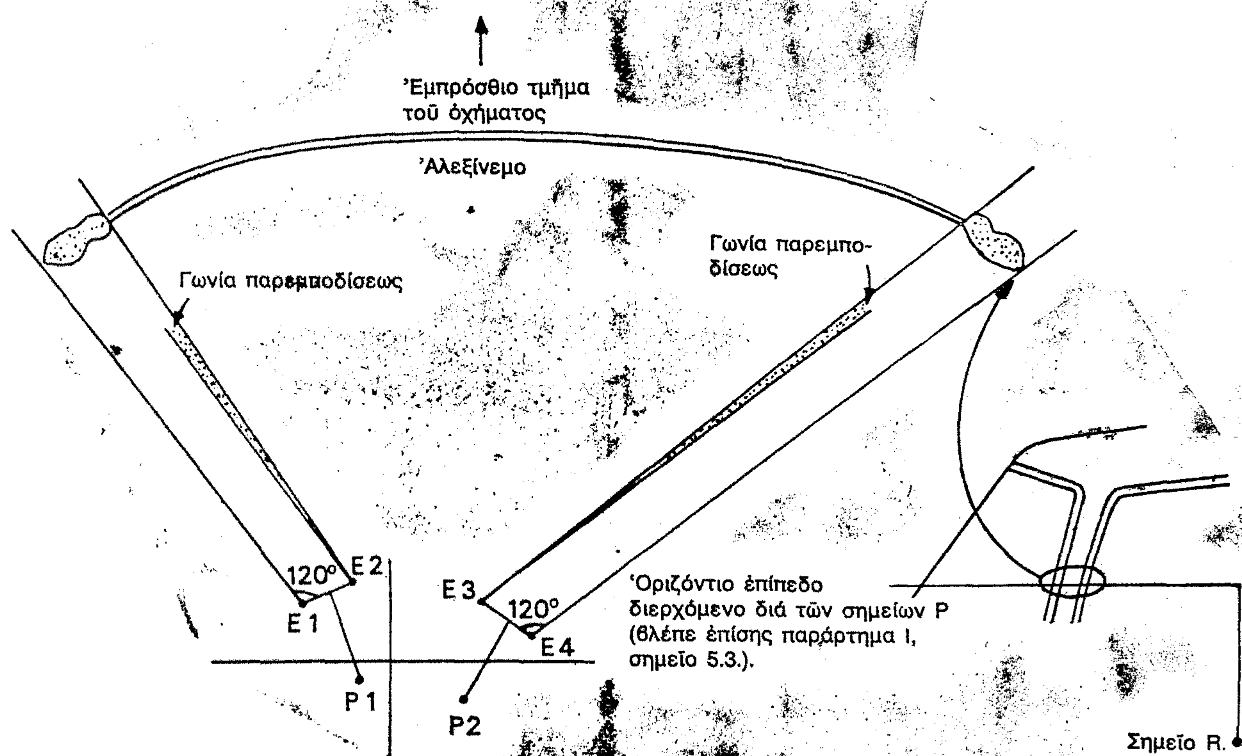
(3) Ἴχνος τοῦ διερχομένου ἀπὸ τὸ V1 καὶ V2 κατακορύφου ἐπιπέδου.

Εἰκόνα 2

ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΗ ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΟΡΘΟΣΤΑΤΕΣ

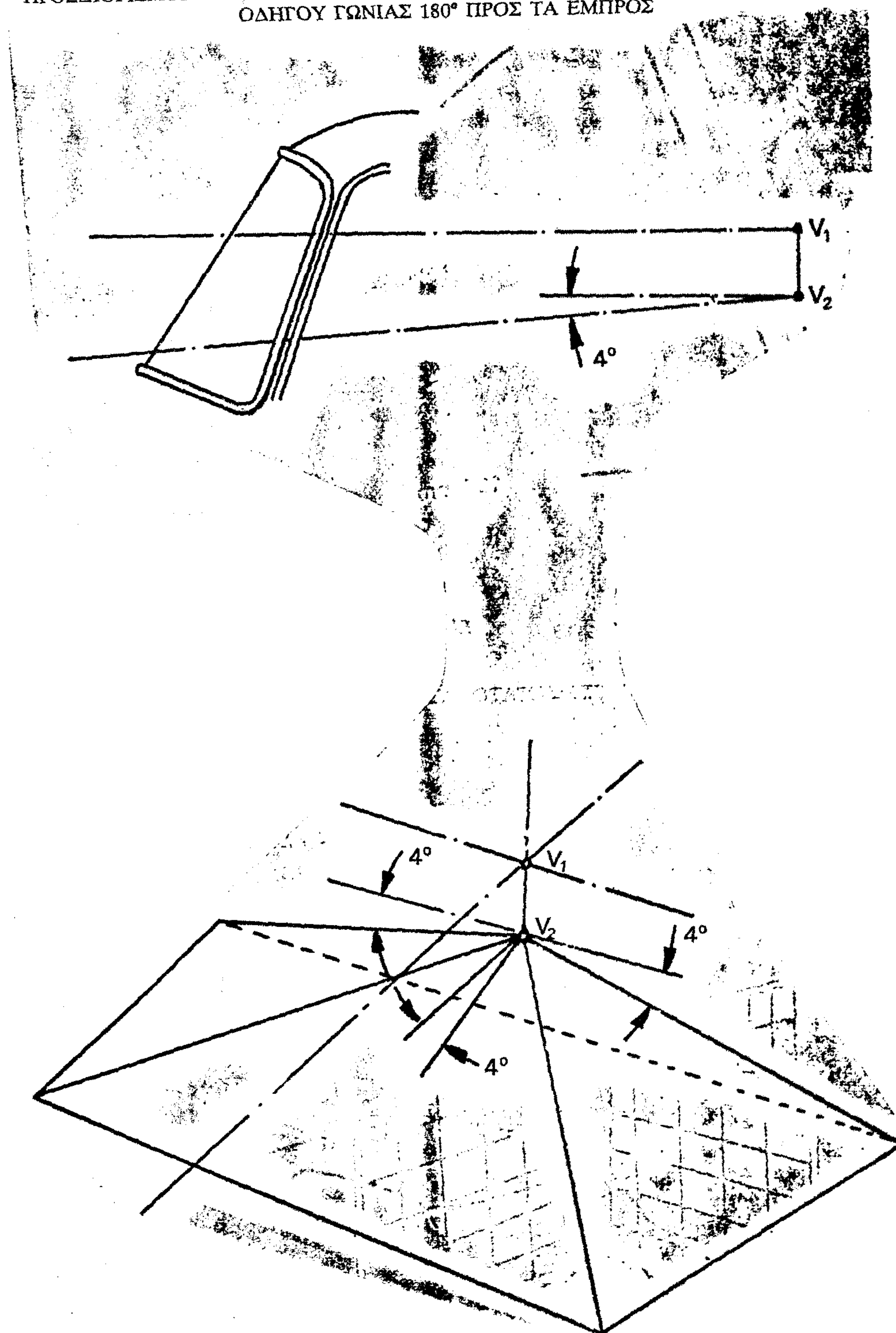
Σχῆμα πού δεικνύει τά σημεῖα P καί E σκοπεύσεως τοῦ δεξιοῦ καί ἀριστεροῦ ὀρθοστάτου.

(ἰδιαίτερη περίπτωση προβλεπομένη στό παράρτημα I, σημεῖο 5.5.2.2)

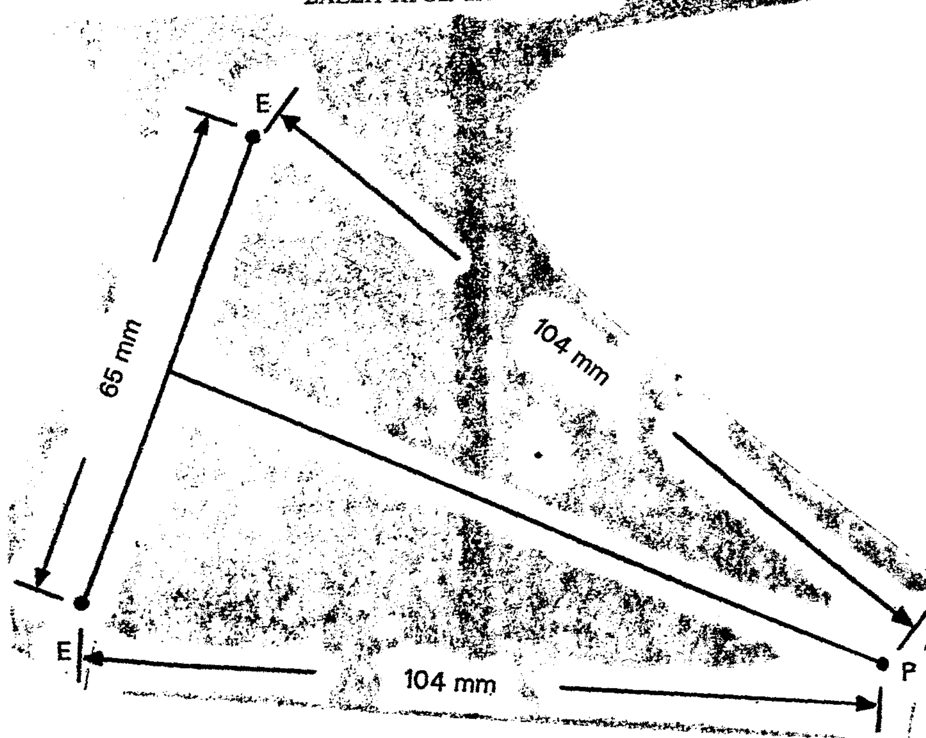
Εικόνα 3

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΕΩΝ ΣΤΟ ΚΑΤΕΥΘΕΙΑΝ ΟΠΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ ΓΩΝΙΑΣ 180° ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΜΠΡΟΣ

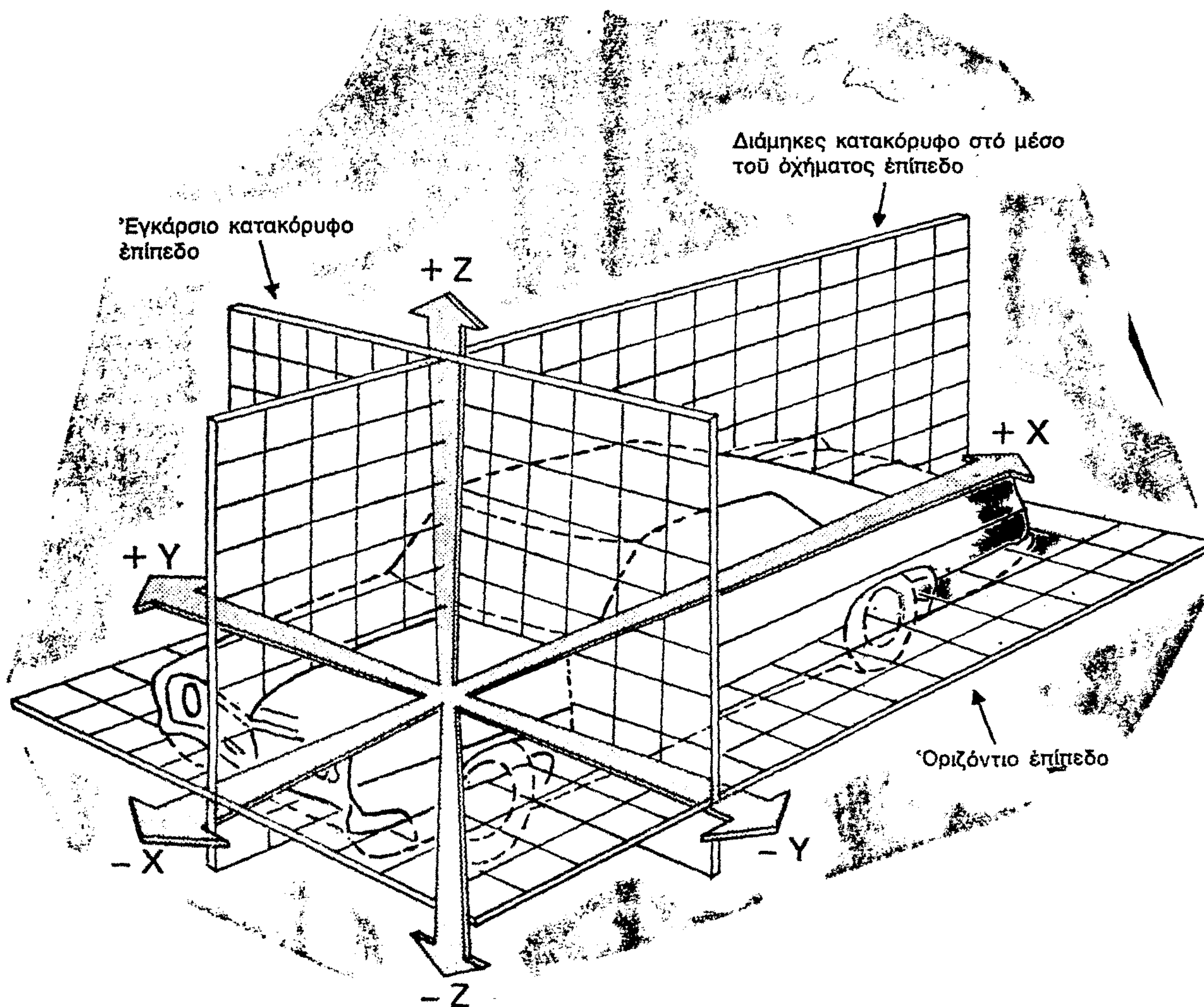
Εἰκόνα 4

ΣΧΗΜΑ ΜΕ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΗ ΣΧΕΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ Ε ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΣΗΜΕΙΑ Ρ

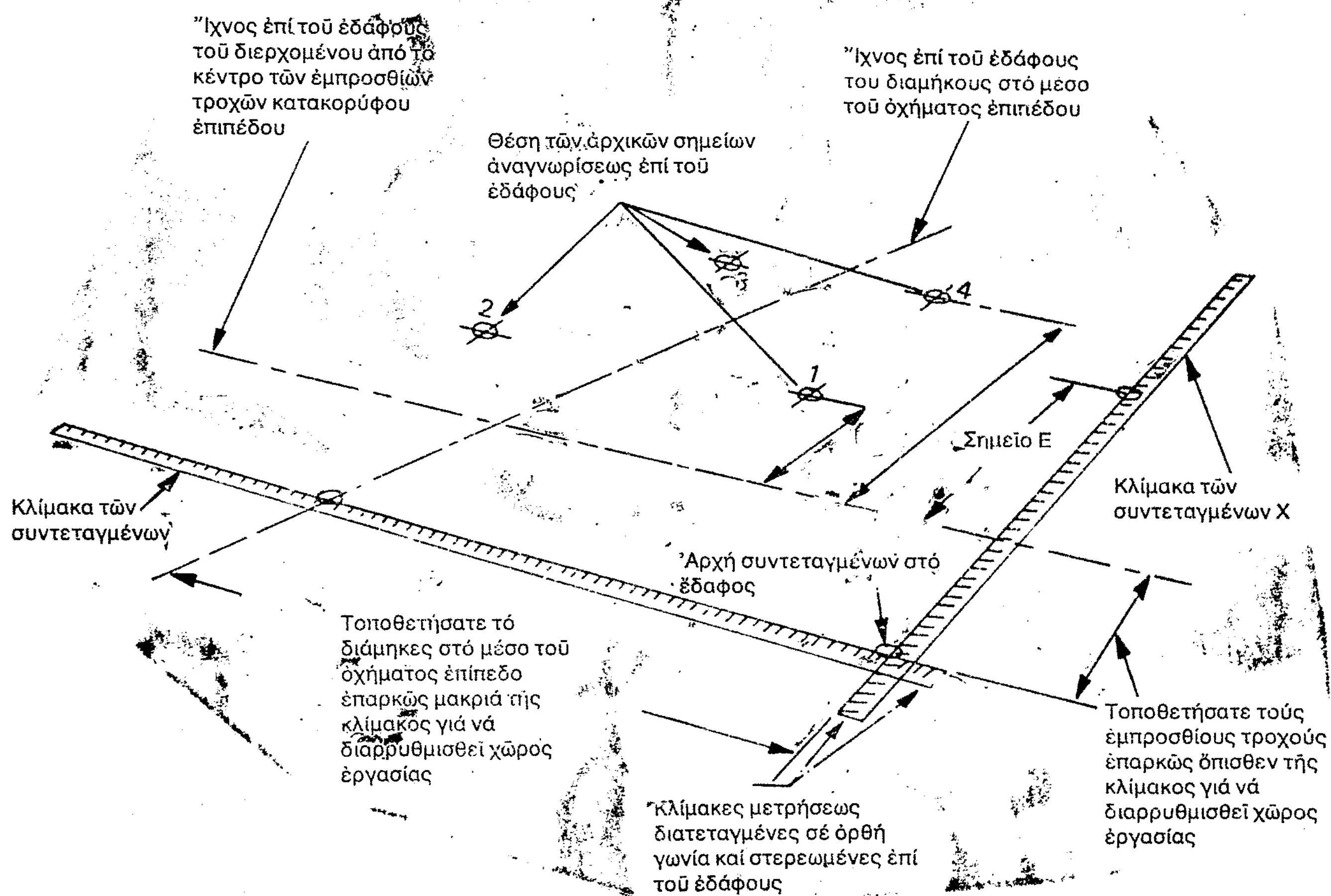

Εἰκόνα 5

ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Εἰκόνα 6.

ΠΕΔΙΟ ΟΡΙΖΟΝΤΙΟΥ ΜΕΤΡΗΣΕΩΣ

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ V

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ

(Μέγιστο σχῆμα Α4 (210 × 297 mm)

Ἔνδειξη τῆς Διοικήσεως

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΤΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΚΡΙΣΕΩΣ ΕΟΚ ΤΥΠΟΥ ΟΧΗΜΑΤΟΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΠΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ

(Ἄρθρο 4 παράγραφος 2 καὶ ἄρθρο 10 τῆς ὁδηγίας 70/156/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 6 Φεβρουαρίου 1970 περὶ προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν, ποὺ ἀφοροῦν στὴν ἔγκριση τῶν ὀχημάτων μὲ κινητήρα καὶ τῶν ρυμουλκουμένων τους).

Ἀριθμὸς ἐγκρίσεως (ΕΟΚ) ....

1. Βιομηχανικὸ ἢ ἐμπορικὸ σῆμα τοῦ ὀχήματος ......
2. Τύπος τοῦ ὀχήματος ....
3. Ὀνοματεπώνυμο καὶ διεύθυνση τοῦ κατασκευαστῆ ....
   ....
4. Ὀνοματεπώνυμο καὶ διεύθυνση τυχὸν ἐντολοδόχου του
   ....
5. Συνοπτικὴ περιγραφὴ τοῦ ὀχήματος...............
6. Δεδομένα ποὺ ἐπιτρέπουν τὸν προσδιορισμὸ τοῦ σημείου ἀναφορᾶς R τῆς θέσεως καθισμένου, ἡ ὁποία ἔχει ὁρισθεῖ γιὰ τὸν ὁδηγό, σὲ σχέση πρὸς τὴ θέση τῶν ἀρχικῶν σημείων ἀναγνωρίσεως ....
   ....
7. Ἐξακρίβωση, θέση καὶ σχετικὲς θέσεις τῶν ἀρχικῶν σημείων ἀναγνωρίσεως ....
8. Ἡμερομηνία ὑποβολῆς τοῦ ὀχήματος πρὸς ἔγκριση .
   ....
9. Τεχνικὴ ὑπηρεσία πραγματοποιοῦσα τὶς δοκιμὲς ἐγκρίσεως ....
10. Ἡμερομηνία τοῦ ἐκδοθέντος πρακτικοῦ ἀπὸ τὴν ὑπηρεσία αὐτὴ ....
11. Ἀριθμὸς τοῦ ἐκδοθέντος πρακτικοῦ ἀπὸ τὴν ἡμερομηνία αὐτὴ ....
12. Ἡ ἔγκριση καθ' ὅσον ἀφορᾶ τὸ ὀπτικὸ πεδίο τοῦ ὁδηγοῦ ἐχορηγήθη/ἀπερρίφθη(*)
13. Τόπος.....................................
14. Ἡμερομηνία ....
15. Ὑπογραφὴ ....
16. Τὰ κάτωθι ἔγγραφα, φέροντα τὸν ἀνωτέρω ἀναγραφόμενο ἀριθμὸ ἐγκρίσεως εἶναι συνημμένα στὴν παροῦσα ἀνακοίνωση :

    ....σχέδια διαστάσεων

    ....ἀναπεταμένη ὄψη ἢ φωτογραφία τοῦ θαλάμου ἐπιβατῶν.
17. Τυχὸν παρατηρήσεις ....

(*)Διαγράψατε τὴν περιττὴ ἔνδειξη

Ἄρθρο 4.

Ἂν τὸ πιστοποιητικὸ ποὺ ἀναφέρεται στὴν παράγραφο 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, τὸ ἐκδίδει ἁρμόδια ἑλληνικὴ ἀρχή, αὐτὴ ὀφείλει νὰ παίρνει τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὥστε νὰ ἐνημερώνεται γιὰ τὴν τυχὸν μεταβολὴ ὁποιουδήποτε ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀναφέρονται στὸ τμῆμα 2.2 τοῦ παραρτήματος Ι αὐτοῦ τοῦ Διατάγματος γιὰ νὰ κρίνει μήπως ἡ μεταβολὴ αὐτὴ καθιστᾶ ἀναγκαία τὴ διενέργεια ἐλέγχων, δοκιμῶν καὶ μετρήσεων στὸ ὄχημα ποὺ ἔχει τροποποιηθεῖ γιὰ ἔκδοση (σὲ καταφατικὴ περίπτωση) νέου πιστοποιητικοῦ. Ἡ παραπάνω ὑπηρεσία δὲν ἐγκρίνει τὴν μεταβολή, ἐφόσο ἀπὸ τοὺς σχετικοὺς ἐλέγχους διαπιστώσει ὅτι γιὰ τὸ ὄχημα ποὺ τροποποιήθηκε δὲν πληροῦνται ὅλοι οἱ ὅροι τῶν παραρτημάτων Ι, ΙΙΙ καὶ IV αὐτοῦ τοῦ διατάγματος.

Ἄρθρο 5.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ Διατάγματος αὐτοῦ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ δημοσίευσή του στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Στὸν Ὑπουργὸ Συγκοινωνιῶν ἀναθέτουμε τὴν δημοσίευση καὶ ἐκτέλεση αὐτοῦ τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος.

Ἀθήνα, 28 Δεκεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ**

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ — **ΕΥΑΓΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ**

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ